

chovu, ačkoľvek vedel, že jeho údaje pravde nezodpovedajú, tým úmyselne pôsobil k tomu, aby bola zapísaná do verejnej listiny nepravdivá skutočnosť, dôležitá z uvedených dôvodov. Čin obžalovaného tedy vyčerpáva všetky náležitosti prečinu padelania verejnej listiny podľa § 400-I tr. z. a preto nemýlil sa vrchný súd, keď obžalovaného uznal vinným týmto prečinom. Bola preto bezzákladná zmätočná sťažnosť podľa 1. odst. § 36 por. nov. zamietnutá.

Čís. 5223.

Ide o padelanie peňazí vo vysokej úhrnnej hodnote, bolo-li ich padelané za 23.000 Kč.

Po živnostensky padelá peniaze pachateľ, je-li z jeho činu zrejmý úmysel, aby si častejším jeho opakovaním zjednal prameň príjmov, z ktorých by sa mohol aspoň čiastočne vydržovať alebo svoj majetok zväčšovať.

(Rozh. zo dňa 16. februára 1935, Zm IV 645/34.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. K. a spol., obžalovaným zo zločinu padelania peňazí, na základe verejného pojednávania zmätočné sťažnosti obžalovaných a ich osobitných obhájcov čiastočne odmietol a čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v :

Na základe § 385 čís. 1b) tr. p. obhájca J. K-a, ďalej obžalovaný L. K. a jeho obhájca za dôvod zmätočnosti označujú, že činy týchto obžalovaných vraj mylne boli kvalifikované podľa § 1 odst. 2 zák. čís. 269/1919, lebo neboly vraj padelané peniaze ani vo vysokej úhrnnej cene, ani po živnostensky. Obžalovaný J. K. a jeho obhájca však preto majú za to, že uvedená kvalifikácia činu je mylná, lebo peniaze neboly vraj padelané vo vysokej úhrnnej cene.

Vrchný súd podrobne odôvodnil svoj názor, že čin obžalovaných treba kvalifikovať podľa § 1 odst. 2 zák. čís. 269/1919. Najvyšší súd považuje vývody vrchného súdu za správne a preto poukazuje zmätočné sťažnosti na tieto. K vývodom vrchného súdu, že išlo v tomto prípade o padelanie peňazí vo vysokej úhrnnej cene, dodáva najvyšší súd, že čiastku 23.000 Kč považuje zákon aj u iných trestných činov za vysokú, keď na pr. v ustanoveniach § 49-II čís. 1 tr. nov., § 383-II, § 403 čís. 4 a § 415 tr. z. (v znení tr. nov. z r. 1929) označuje čiastku prevyšujúcu 20.000 Kč za dôvod pre prísnejšie potrestanie pachateľa u zločinov krádeže, resp. podvodu, falšovania súkromných listín a podvodného úpadku. Najvyšší súd nesdiela názor obhájcu obžalovaného J. K-a, že »po živnostensky« len ten pachateľ padelá peniaze, u ktorého to tvorí jediný prameň jeho dôchodku a jediný základ jeho existencie. Ku pojmu živnostenského spáchania tu uvedeného zločinu stačí také prevodzovanie činu, v ktorom zrejme na javo vychádza úmysel páchatel'a, aby si čas-

tejším opakovaním zjednal prameň príjmov, z ktorých by sa mohol vydržovať aspoň čiastočne alebo svoj majetok zväčšovať. Z toho činu obžalovaného J. K-a, že ako fotograf si objednal tlačiarisky stroj ku vyrábaniu padelaných peňazí, že do zariadení na výrobu bankoviek spolu s inými obžalovanými vložil značný kapitál, že obžalovaný K. bankovky po dlhšiu dobu niekoľko mesiacov zhotovoval a skutočne vyrobil padelky v hodnote 23.000 Kč a potom stroj ukryl, zrejme k ďalšiemu upotrebeniu, iste na javo vychádza hore označený úmysel obžalovaného. Nemýlil sa tedy vrchný súd, keď kvalifikoval činy obžalovaných podľa § 1 odst. 2 zák. č. 269/1919. Zmätočné sťažnosti horeoznačených obžalovaných, resp. ich obhájcov, nakoľko sú založené na § 385 č. 1b) tr. p., sú tedy bezzákladné.

Čís. 5224.

Pojem »zfaľšování« predpokladá, že bylo něco přimíšeno nebo něco ze součástek potraviny odňato, čímž se povaha potraviny změnila (na př. rozředění mléka přilítím vody).

»Zkaženy« jsou potraviny, staly-li se nepoživatelnými buď způsobem výroby nebo jakostí hmot při výrobě použitých. Sem spadá znečištění potraviny tím, že zůstaly při výrobě v obalu salámu žaludeční zbytky zvířecí potravy.

(Rozh. ze dne 18. února 1935, Zm I 399/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po veřejném líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Plzni ze dne 1. února 1934, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle § 12 zák. ze dne 16. ledna 1896, č. 89/1897 ř. z.

Z d ů v o d ů:

Další námitky zmateční stížnosti s hlediska důvodu zmatečnosti podle č. 9a) § 281 tr. ř. uplatňované, a to, že soud zjištěný skutkový děj podřadil neprávem pod skutkovou podstatu přestupku podle § 12 zákona o potr., ježto nešlo o potravinu zfaľšovanou, nutno v podstatě přisvědčiti. Předdeslati sluší, že v tomto směru je rozsudek dosti nejasný, pokud jednak v osvobozující části — z obžaloby pro přečin podle § 18 č. 2 zák. o potr. — zjišťuje, že nešlo o potravinu lidskému zdraví nebezpečnou a pak v odsuzující části — pro přestupek podle § 12 zák. o potr., spáchaný prodejem zfaľšovaného salámu —, zjišťuje, že přece byl tento salám zdravotně závadný. Nehledíc k tomu, že soud pochybil již po stránce formální, když osvobozoval od kvalifikace činu, což činiti neměl, neboť předmětem osvobození může býti pouze čin, nikoli však kvalifikace, nelze seznati z rozsudku, co vlastně měl soud na mysli, pokud tentýž salám nepokládá za potravinu »lidskému zdraví nebezpečnou«, avšak přece za »zdravotně závadnou«.